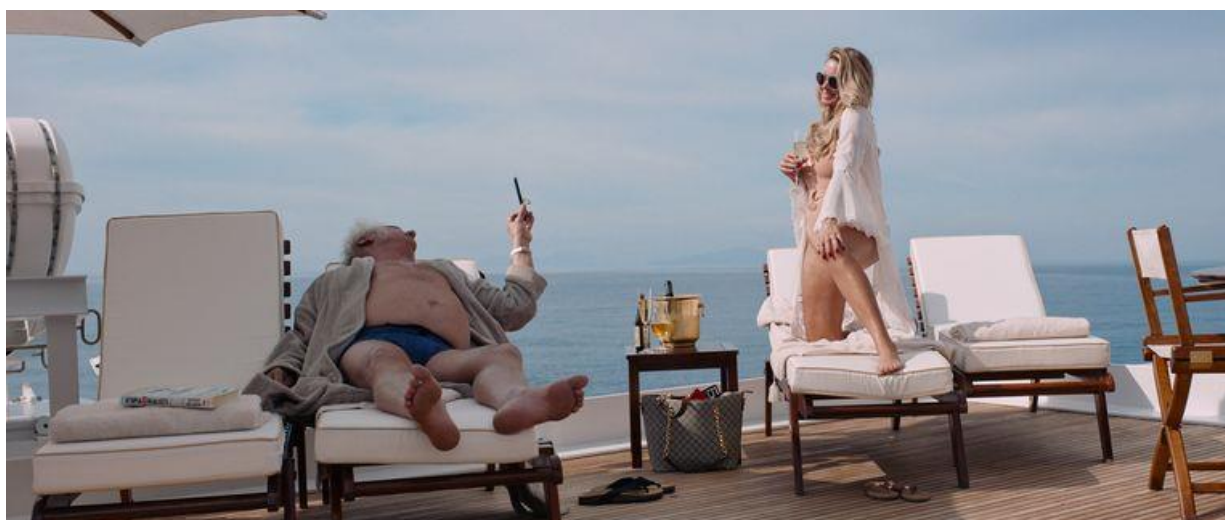

Net wanneer hij dreigt te kapseizen, wordt 'Triangle of Sadness' echt puntig ★★★★★☆

Scène uit het middenstuk van 'Triangle of Sadness', op een luxecruise voor rijken. Beeld RV

De Gouden Palm van 2022 zet de *rich and famous* in hun blootje op een luxecruise. Regisseur Ruben Östlund gooit halverwege alle subtiliteit overboord, maar maakt je zeeziek van het lachen en werkt toe naar een geniale finale.

LIEVEN TRIO 27 september 2022, 03:00

Al vanaf de eerste scène, in de coulissen van een modellencasting, laat Ruben Östlund (*The Square*) je schudden van het lachen. Met een even hilarische als treffende observatie over hoe chique merken neerkijken op hun publiek, wordt de fashionwereld in zijn hemd gezet. Maar dat is niet eens Östlunds echte doelwit. Het eerste deel van deze (met 2,5 uur toch wat te lange) film geldt vooral als een kennismaking met celebritykoppel Carl (Harris Dickinson) en Yaya (de veel te vroeg gestorven Charlbi Dean). Een ruzie over wie op restaurant de rekening betaalt, legt de echte thema's van *Triangle of Sadness* op tafel: ongelijkheid, en de betekenis van geld.

In het tweede bedrijf zijn Carl en Yaya te gast op een exclusieve luxecruise. Als superinfluencer hoeft Yaya niet te betalen, enkele *picture perfect* Instagram-posts - met een bord pasta dat ze vanwege haar glutenintolerantie niet zal aanraken - volstaan. De andere passagiers betaalden hun ticket met winsten uit onwelriekende sectoren als wapens en, jawel, stront. Met dat soort lichaamssappen springt Östlund ook kwistig om in het compleet van de pot gerukte middenstuk van de film. Een groteske, Buñuel-achtige sequentie, nodeloos nadrukkelijk. Daar gooit Östlund de satirische balans die zijn *Force Majeure* zo sterk maakte, even volledig overboord.

Gelukkig herpakt hij zich daarna met een ronduit geniale derde act op een onbewoond eiland. Daarin hekelt Östlund niet meer gewoon de decadente mores van de superrijken, maar stript hij hen ook van hun financiële superkracht. Wat is echt van waarde, in een omgeving waar geld weer gewoon beduimeld papier wordt? En is een egalitaire samenleving daar dan wel mogelijk? In de eerste twee delen van de film lach je je zeeziek, maar in het derde bedrijf wordt *Triangle of Sadness* pas echt puntig.